

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0251
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0793-A

Verzoekende partij	de bvba DAM-MARKET vertegenwoordigd door advocaten Joost PEETERS en Lieselotte VRINTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 9
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN2. de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Annelies VERLINDEN en Thomas STERCKX met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 106

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 juli 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 mei 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 2 september 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de heraanleg van de Klipstraat op een perceel gelegen te 2060 Antwerpen, Klipstraat z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie E0.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 30 oktober 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partijen met een beschikking van 13 april 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 16 oktober 2018.

De verzoekende partij en tussenkomende partijen verschijnen schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 11 oktober 2018 om afstand van geding.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

1.

De tussenkomende partijen vragen om de kosten ten laste te leggen van de verzoekende partij, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

2.

Artikel 33 van het DBRC-decreet bepaalt:

“ ...

Een Vlaams bestuursrechtscollege legt in zijn arrest het geheel of een deel van de kosten ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Indien toepassing wordt gemaakt van artikel 34 dan legt een Vlaams bestuursrechtscollege de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de verwerende partij.

De kosten omvatten:

1° het getuigengeld;

2° de kosten en erelonen van het onderzoek van de deskundigen;

3° de kosten van de bekendmaking conform artikel 47, uitgezonderd wat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen betreft.

Wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, omvatten de kosten ook het rolrecht en de rechtsplegingsvergoeding, vermeld in artikel 21, alsook de kosten, vermeld in artikel 42, § 5.

...”

Uit die bepaling volgt dat de Raad in zijn arrest het geheel of een deel van de kosten ten laste kan leggen van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, zijnde de verzoekende partij.

Aangezien de verzoekende partij door de afstand van geding geacht wordt de in het ongelijk gestelde partij te zijn, wordt het betaalde rolrecht haar ten laste gelegd. De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partijen echter niet ten laste van de verzoekende partij te leggen, aangezien de tussenkomende partijen immers zelf beslissen om al dan niet tussen te komen in een procedure.

3.

In toepassing van artikel 21, §7 DBRC-decreet kan de Raad op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. Artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet bepaalt echter dat *‘de tussenkomende partijen niet kunnen worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.’*

Het verzoek van de tussenkomende partijen om hun kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten laste te leggen van de verzoekende partij, wordt dus verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 november 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT